

UZASADNIENIE

W pierwszej kolejności sąd odwoławczy odniesie się do tych zarzutów skarżącego, w których podnosił wątpliwości, czy funkcjonariusze policji przy wykorzystaniu będącego na ich ówczesnym wyposażeniu laserowego przyrządu do pomiaru prędkości w ruchu drogowym(...) o numerze fabrycznym (...) mogli dokonać miarodajnego pomiaru prędkości, z jaką obwiniony się poruszał.

W tym celu, korzystając z uprawnienia, jakie wynika z przepisu art. 106a kpw, sąd odwoławczy uzupełnił postępowanie dowodowe, przeprowadzając dodatkowo dowody z:

- opinii biegłego sądowego z zakresu urządzeń do pomiaru i rejestracji wykroczeń w ruchu drogowym P. B.;
- dokumentacji związanej z naprawą opisanego na wstępie urządzenia w grudniu w 2014 r.;
- świadectwa legalizacji ponownej, wystawionego w grudniu 2013 r. przez Dyrektora Okręgowego (...) (...) w W., z którego wynika, iż w / w przyrząd do pomiaru prędkości pojazdów w ruchu drogowym, spełnia wymagania wynikające z rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 listopada 2007 r. w sprawie wymagań metrologicznych, którym powinny odpowiadać przyrządy do pomiaru prędkości pojazdów w ruchu drogowym oraz szczegółowego zakresu badań i sprawdzeń wykonywanych podczas prawnej kontroli metrologicznej tych przyrządów pomiarowych – okres ważności legalizacji oznaczono do dnia 31 grudnia 2014 r.;
- świadectwa legalizacji ponownej, wystawionego w dniu 20 listopada 2015 r. przez Dyrektora Okręgowego (...) (...) w W., z którego wynika, iż w / w przyrząd do pomiaru prędkości pojazdów w ruchu drogowym, spełnia wymagania wynikające z rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 17 lutego 2014 r. w sprawie badań, którym powinny odpowiadać przyrządy do pomiaru prędkości pojazdów w ruchu drogowym oraz szczegółowego zakresu badań i sprawdzeń wykonywanych podczas prawnej kontroli metrologicznej tych przyrządów pomiarowych – okres ważności legalizacji oznaczono do dnia 30 listopada 2016 r.; pozyskano też z tego urzędu dodatkową informacją, iż urząd nie jest w stanie stwierdzić, czy urządzenie to przed zgłoszeniem do tej legalizacji ponownej było uszkodzone;
- certyfikatu kalibracji w / w urządzenia, wystawionego w dniu 4 grudnia 2013 r. przez (...) Sp. z o.o. w W., z którego wynika, że urządzenie to zostało przetestowane i spełnia lub przekracza wszystkie parametry specyfikacji technicznej producenta dla pomiarów prędkości i odległości, zapewniając bezpieczne i dokładne pomiary prędkości i odległości; okres ważności certyfikatu zakreślono ze wskazaniem daty 31 grudnia 2014 r.;
- certyfikatu kalibracji w / w urządzenia, wystawionego w dniu 2 grudnia 2014 r. przez (...) Sp. z o.o. w W., z którego wynika, że urządzenie to zostało dokładnie przetestowane i spełnia lub przekracza wszystkie parametry specyfikacji technicznej producenta, zapewniając bezpieczne i dokładne pomiary prędkości i odległości – okres ważności certyfikatu zakreślono ze wskazaniem daty 31 grudnia 2015 r.;
- certyfikatu kalibracji w / w urządzenia, wystawionego w dniu 13 listopada 2015 r. przez (...) Sp. z o.o. w W., z którego wynika, że urządzenie to zostało dokładnie przetestowane i spełnia lub przekracza wszystkie parametry specyfikacji technicznej producenta, zapewniając bezpieczne i dokładne pomiary prędkości i odległości – okres ważności certyfikatu zakreślono ze wskazaniem daty 30 listopada 2016 r., a nadto pozyskano informację od w / w spółki, iż podczas tego przeglądu serwisowego, odbytego przed legalizacją ponowną w listopadzie 2015 r., nie stwierdzono uszkodzeń urządzenia.

Powyższe uzupełnić należy stwierdzeniem, iż sąd I instancji już wcześniej pozyskał świadectwo legalizacji ponownej, wystawione w dniu 8 grudnia 2014 r. przez Dyrektora Okręgowego (...) (...) w K., z którego wynika, iż w / w przyrząd do pomiaru prędkości pojazdów w ruchu drogowym, spełnia wymagania wynikające z rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 17 lutego 2014 r. w sprawie badań, którym powinny odpowiadać przyrządy do pomiaru

prędkości pojazdów w ruchu drogowym oraz szczegółowego zakresu badań i sprawdzeń wykonywanych podczas prawnej kontroli metrologicznej tych przyrządów pomiarowych – okres ważności legalizacji oznaczono do dnia 31 grudnia 2015 r.

Wziąwszy pod uwagę wymowę powyżej przeprowadzonych dowodów, Sąd Okręgowy doszedł do wniosku, iż pomiar prędkości, z jaką poruszał się obwiniony, dokonany przy pomocy wyżej wymienionego urządzenia był miarodajny, a tym samym ustalenia o zakresie przekroczenia przez obwinionego dopuszczalnej prędkości było prawidłowe.

Po pierwsze, z powyżej przedstawionej dokumentacji wynika, iż w dacie użycia go wobec J. S., urządzenie o przywołanym wyżej numerze fabrycznym posiadało ważne świadectwo legalizacji i certyfikat kalibracji.

Po drugie, decyzją z dnia 3 lipca 2007 r., nr (...) (...), Prezes Głównego Urzędu (...) nadał zatwierdzenie szeregu urządzeniom pomiarowym (...), w tym (...) (...), jako urządzeniom spełniającym wymagania metrologiczne, którym powinny odpowiadać przyrządy do pomiaru prędkości w ruchu drogowym (zatwierdzenie typu (...) 0740) – por. załącznik nr 1 opinii P. B..

Po trzecie, nie ma podstaw do wyprowadzenia wniosków, iż urządzenie to w dniu pomiaru było uszkodzone, w związku z czym mogło działać nieprawidłowo. Wątpliwości z tym związane sygnalizował biegły w swojej opinii, w związku z czym okoliczność ta była przedmiotem weryfikacji sądu odwoławczego. W wyniku sprawdzenia ustalono (por. dokumentacja przedstawiona przez spółkę (...) – k. 154 – 156), że w dniu 1 grudnia 2014 r. przyjęła zlecenie naprawy w / w urządzenia. Z raportu serwisowego spółki wynika, że urządzenie nie uruchamiało się z powodu uszkodzenia mechanicznego – najprawdopodobniej powstałego wskutek upadku lub bardzo silnego uderzenia. Widoczne były uszkodzenia mechaniczne na module optycznym, panelu tylnym i przednim, nadto uszkodzony był kabel (...). W ramach czynności serwisowych dokonano przeglądu technicznego urządzenia, oczyszczono styki połączeń między modułami i naprawiono kabel (...). Przeprowadzono też ponownie kalibrację optyki, weryfikowano parametry, przeprowadzono testy na symulatorze, testy drogowe oraz ponowną legalizację urządzenia. Jak już wyżej podniesiono, w ramach tego serwisu w dniu 2 grudnia 2014 r. (...) Sp. z o.o. w W. wystawiła certyfikat kalibracji w / w urządzenia (w którym wskazała, że urządzenie to zostało dokładnie przetestowane i spełnia lub przekracza wszystkie parametry specyfikacji technicznej producenta, zapewniając bezpieczne i dokładne pomiary prędkości i odległości) oraz wystąpiła o legalizację ponowną – w dniu 8 grudnia 2014 r. Dyrektor Okręgowego (...) Miar w K. wydał świadectwo legalizacji ponownej (z którego wynikało, iż w / w przyrząd do pomiaru prędkości pojazdów w ruchu drogowym, spełnia wymagania wynikające z rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 17 lutego 2014 r. w sprawie badań, którym powinny odpowiadać przyrządy do pomiaru prędkości pojazdów w ruchu drogowym oraz szczegółowego zakresu badań i sprawdzeń wykonywanych podczas prawnej kontroli metrologicznej tych przyrządów pomiarowych). Po tej usłudze w dniu 15 grudnia 2014 r. spółka (...) wystawiła fakturę za jej wykonanie, zaś urządzenie zostało przekazane KPP w B. do dalszego użytkowania. Jednocześnie z informacji pozyskanej od tej samej spółki wynika, że przy przedstawieniu tego urządzenia do kolejnej kalibracji i legalizacji – co miało miejsce w listopadzie 2015 r. – urządzenie nie nosiło śladów uszkodzeń oraz nie było naprawiane. Skoro więc urządzenie to było użyte wobec J. S. w dniu 20 stycznia 2015 r., to wyprowadzić należy wniosek, iż działo się to krótko po serwisowaniu i naprawie urządzenia przeprowadzonych w grudniu 2014 r., po których urządzenie przeszło pomyślnie wszelkie testy w ramach procedur wystawiania świadectwa kalibracji i legalizacji ponownej. Kolejną zaś kalibrację i legalizację (w listopadzie 2015 r.) również przeszło pomyślnie. Z powyższego wnosić należy, iż w dacie użycia wobec obwinionego urządzenie nie było uszkodzone mechanicznie, jak i nie ma podstaw do przyjmowania, że było rozkalibrowane. Wątpliwości z tym związane podnosił co prawda biegły sygnalizując, iż przed rozpoczęciem pomiarów w dniu 20 stycznia 2015 r. funkcjonariusz obsługujący urządzenie nie przeprowadził testów sprawdzających poprawność jego działania, zwłaszcza zaś w zakresie zbieżności wiązki laserowej z plamką w celowniku. Zdaniem biegłego, brak takiego testu nie daje pewności, czy zbieżność była zachowana. Mimo tego sąd odwoławczy wykluczył, że przyrząd był rozkalibrowany lub z innych względów nie działał poprawnie. Ten sam bowiem biegły zauważał, że gdyby urządzenie było wówczas rozkalibrowane, to taki stan rzeczy nie uległby samoistnej naprawie i trwał także w czasie, gdy urządzenie zostało przedstawione do ponownej kalibracji i legalizacji. Tymczasem w ich trakcie (por. świadectwo legalizacji ponownej z dnia 20 listopada 2015 r. oraz certyfikat kalibracji z dnia 13 listopada 2015 r.) żadnej tego rodzaju

niesprawności nie stwierdzono. Uznano, że w / w przyrząd spełnia wymagania wynikające z rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 17 lutego 2014 r. w sprawie badań, którym powinny odpowiadać przyrządy do pomiaru prędkości pojazdów w ruchu drogowym oraz szczegółowego zakresu badań i sprawdzeń wykonywanych podczas prawnej kontroli metrologicznej tych przyrządów pomiarowych oraz, iż urządzenie to zostało dokładnie przetestowane i spełnia lub przekracza wszystkie parametry specyfikacji technicznej producenta, zapewniając bezpieczne i dokładne pomiary prędkości i odległości.

Co do zarzutów kwestionujących spełnienie przez to urządzenie wymogów identyfikacji „ mierzonego ” pojazdu – jest ono wyposażone w celownik optyczny z widoczną plamką celowniczą, która jest zbieżna z wiązką lasera emitowaną przez soczewkę nadajnika. Pozwala to na precyzyjny wybór celu przez operatora urządzenia. Aby wykonać pomiar prędkości należy wycelować przyrząd – najlepiej na tablicę rejestracyjną wybranego pojazdu – i nacisnąć przycisk spustowy, przytrzymując go (ciągle celując w wybrany obiekt) aż do usłyszenia dźwięku. Przy prawidłowo wykonywanych czynnościach pomiarowych przez operatora oraz przy zachowanej sprawności urządzenia, rozwiązania konstrukcyjne i sposób działania urządzenia dają pewność, że zmierzona została prędkość właśnie pojazdu „ celowanego ”, a nie innego poruszającego się w pobliżu, niezależnie od liczby pojazdów na drodze i pasów ruchu. Spełnia to wymóg należytej identyfikacji pojazdu, którego prędkość urządzenie mierzyło. Obwiniony myli stawiany przez ustawodawcę wymóg identyfikacji pojazdu, którego prędkość jest mierzona, z zarejestrowaniem tego zdarzenia np. w formie foto lub video.

Nie były także skutecznymi zarzuty związane z brakiem właściwego przeszkolenia funkcjonariuszy z zakresu obsługi tego urządzenia przed wykonywaniem przez nich czynności pomiarowych na drodze. Na praktyczne mankamenty i niedostatki w zakresie rozwiązań funkcjonujących w ramach (...) garnizonu policji zwracał co prawda uwagę biegły P. B.. Tyle tylko, że ów zarzut ma charakter czysto formalny, albowiem biegły (por. zwłaszcza punkty 16b, 21, 21a, 23 oraz 26.1 jego opinii, obejmującym wnioski końcowe) pomimo zastrzeżeń co do sposobu przeszkolenia funkcjonariusza wskazywał, iż z uwagi na czas, miejsca i sposób użycia przez niego tego urządzenia przedmiotowy pomiar prędkości może być co do zasady uznany za prawidłowy i miarodajny. Co do sposobu korzystania z urządzenia, jego zastrzeżenia budziła jedynie omówiona już wyżej kwestia przygotowania się przez policjanta do pracy na drodze, a dotycząca odstąpienia przez niego od przetestowania urządzenia przed rozpoczęciem pomiarów. Okoliczność tę jednak – z powodów wyżej przedstawionych – sąd odwoławczy uznał za pozostającą bez wpływu na poprawność dokonanego pomiaru. Podnieść jednak na przyszłość należy, iż przeprowadzenia wymaganych testów przed rozpoczęciem pracy urządzenia – wykonywanie których zaleca również instrukcja obsługi urządzenia – nie należy bagatelizować. Odstąpienie od ich wykonywania może bowiem doprowadzić do tego, że stwierdzenie nieprawidłowej pracy urządzenia, np. podczas kolejnej legalizacji i kalibracji spowoduje, że dojdzie do skutecznego zakwestionowania poprawności wszystkich pomiarów wykonanych od kalibracji i legalizacji chronologicznie wcześniejszej. Nie będzie bowiem można dokładnie ustalić, kiedy urządzenie przestało funkcjonować poprawnie. Czynienie testów cyklicznie i odnotowanie tego faktu np. w notatnikach służbowych funkcjonariuszy obsługujących urządzenie pozwala na bieżącą kontrolę, czy urządzenie nadal działa w sposób właściwy.

Brak karty zdarzeń drogowych oraz wyciągu książki pracy urządzenia nie miały wpływu na prawidłowość ustaleń sądu I instancji w zakresie oszacowania prędkości, z jaką obwiniony poruszał się w momencie przeprowadzenia wobec niego kontroli.

Sąd Okręgowy obniżył wymierzoną obwinionemu karę mając na uwadze, iż sąd I instancji ustalił, iż wcześniej obwiniony nie był karany, w tym również za wykroczenia drogowe. Przy pierwszym tego typu naruszeniu grzywna oscylująca w dolnych granicach ustawowego zagrożenia będzie wystarczająca, tym bardziej, że obwinionego dotyczą dodatkowe obciążenia finansowe związane z obowiązkiem ponoszenia kosztów sądowych.